నిశ్శబ్ద విస్ఫోటనం

– డా.యండమూరి వీరేంద్రనాథ్

ఇప్పటికే మార్కెట్ లో విడుదలై సంచలనం సృష్టించిన ఈ నవల, ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఉన్న తెలుగువారికి అందుబాటులోకి రావాలన్న ఉద్దేశ్యంతో, యండమూరి వీరేంద్రనాథ్ గారి ప్రత్యేక అనుమతితో కౌముదిలో సీరియల్ గా ప్రచురిస్తున్నాము. ఈ నవల ఒకేసారి చదవడానికి పుస్తకాన్ని ఇక్కడ కొనుక్కోవచ్చు. అచ్చంగా తెలుగు లింక్ Click Here

(గత సంచిక తరువాయి)

వాక్ప్రవాహానికి అడ్డుపడినట్టు, "ఓహ్... ఏదో ఫ్లో లో చెప్పేశాను. నాకూ తెలీదు. ఏదో సినిమాలో 'స్కెచ్' వేశానంటాడు విలన్. అలా అన్నమాట"

"ఇంతకీ నా అనుమానం తీరనేలేదు"

ఆమె నవ్వి "ఏది? ఆ ఇంజనీరింగ్ కాలేజి గురించేనా? చెప్పానుగా. అన్ని తాలుపులూ తట్టుకుంటూ వెళ్తే, ఎక్కడో ఏదో తెరుచుకోవచ్చుని. అందులో ఒక ద్వారం పార్థసారథి. అన్నట్టు మీకు చెప్పలేదు. అతడికిచ్చిన నెలరోజుల జీతం డబ్బు కంపెనీది కాదు. నా జీతంలో అడ్వాన్సు"

చక్రధరరావు విస్మయంగా, "అదేమిటి? ఈ వ్యవహారంలో నీదీ నాదీ ఏమిటి? మన ఇద్దరి టార్గెట్ ఒకటే కదా" అన్నాడు.

"మాక్రో లెవల్లో ఒకటే అయ్యుండవచ్చు. మైక్రో లెవల్లో కాదు. మీ శత్రువు మీసాల్రాజా. నా శత్రువు చాణుక్య."

"ఏది ఏమైనా నాకిది నచ్చలేదు. నీకు డబ్బు అవసరం ఉంది. నువ్వు ఖర్చు పెట్టటమేమిటి"

"వ్యాపారం వ్యాపారమే రావుగారూ. మీకు నేను కొత్తగా చెప్పేది ఏముంది? భాగస్వామ్యంలో దిగేటప్పుడు అన్నీ చూసుకునేగా పార్టనర్ని కలుపుకుంటాం. దానికి కాస్త పరీక్ష అవసరం కూడా. మీరు కూడా అలాంటి పరీక్ష పెట్టిన తరువాతే కదా నన్ను ఉద్యోగంలో చేర్చుకున్నది."

"ఉద్యోగానికి ఇంటర్వ్యూ తప్పదు కదా"

"నేను చెపుతున్నది ఆ ఇంటర్వ్యూ గురించి కాదు. ఉద్యోగం తరువాత పెట్టిన పరీక్ష గురించి"

"ఉద్యోగం తరువాత పరీక్ష ఏమిటి?" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"మీ దగ్గర ఉద్యోగంలో చేరటానికి ముందు నాతో కాంట్రాక్టు సంతకం పెట్టించుకున్నారు గుర్తుందా?"

"మూడు సంవత్సరాలు పని చెయ్యాలని ముందే చెప్పాను కదమ్మా"

"నేను చెపుతున్నది ఆ విషయం కాదు సార్. అలా సంతకం పెట్టటానికి అరగంట ముందు నాకు ఒక ఫోన్ వచ్చింది. మీ పోటీదారు ఫోన్ చేసి, మిమ్మల్ని వదిలేసి తన కంపెనీలో చేరితే ఇంకా ఎక్కువ జీతం ఇస్తానన్నారు. నేను వెళ్ళలేదనుకోండి. అది వేరే సంగతి"

"ఇంత జరిగిందా? నాకు తెలీదు. మరి ఇదంతా నాకు ఎందుకు చెప్పలేదు?"

"ఎందుకు చెప్పటం? మీరే కదా ఆ ఫోన్ చేయించింది"

రావు నిశ్చేష్టుడై చూశాడు.

"అయినా అందులో తప్పేం ఉంది. నేను వెళ్తానా లేదా? నమ్మకంగా ఉంటానా? అని ఒక 'ఎర' వేసి చూశారు. మామూలుగా అయితే వెళ్ళిపోయేదాన్నే. కానీ నా టార్గెట్ మీ సాయంతో ఆ చాణుక్య..."'

"అదంతా వద్దు. నీకు ఫోన్ చేసింది మేమే అన్న విషయం నీకెలా తెలిసింది? ఆ విషయం చెప్పు".

"ఎందుకు? అతడి మీద చర్య తీసుకోవటానికా?"

"తీసుకోను. చెప్పు"

"ప్రామిస్?"

"నువ్వు నా ఓర్పుని పరీక్షిస్తున్నావ్. నా సంస్థలో పని చేస్తూ ఈ విషయం బయట పెట్టినవారు ఎవరు?" కోపంగా అన్నాడు.

"అశోక్"

ఆయన మొహం పాలిపోయింది. "అశోకా" అన్నాడు నమ్మలేనట్టు.

"ముందీ విషయం చెప్పండి. నాకు ఫోన్ చేసింది మీవాళ్ళా కాదా?"

"అవును. కానీ అశోక్ కాదు"

"అవును. అశోక్ కాదు"

"మరి అశోక్ అన్నావ్?"

"మీతో నిజం వప్పించటానికి అన్నాను. "

ఆయన తెల్లబోయాడు. రవళి నవ్వేసి, "నేను మీ దగ్గర నమ్మకంగా ఉంటానా లేదా అని అప్పుడు మీరు నన్ను టెస్ట్ చేశారు. అలా టెస్ట్ చేసింది మీరా కాదా అని తెలుసుకోవటం గురించి ఇప్పుడు నేను చీకట్లో రాయి వేశాను. ఇక ఈ విషయం వదిలేసేయ్యండి సార్. అయినా మన టాపిక్ అది కాదు. నమ్మకం గురించి..! నా మీద నమ్మకం పెట్టుకోండి. వాళ్ళపై పగ తీర్చుకోవాలన్నంత కోపం కసి, కాళ్ళు పోగొట్టుకున్న మీకు లేదు. కానీ, కళ్ళు పోగొట్టుకున్న మీ అమ్మాయికి ఉంది. తన కోసమన్నా మీరు నాకు సాయం చెయ్యాలి"

రావు రిలాక్సింగ్‌గా నవ్వేడు. "నన్నే బుట్టలో పడేసిన నువ్వు ఏమైనా చెయ్యగలవు. అది సరే గానీ, ఆ ఇంజినీరింగ్ కాలేజికీ, చాణుక్యకీ సంబంధం ఏమిటి?" అన్నాడు.

"ఇక ఆ టాపిక్ వదిలిపెట్టరా? సరే. చెప్తా వినండి. నా గోల్ ఆ ఇంజనీరింగ్ కాలేజి కాదు. పార్థసారథి"

చేతిలో కళ్ళద్దాలు చపున జారిపోకుండా పట్టుకుని. "షాకుల మీద షాకులు ఇస్తున్నావు. ఈ పార్థసారథికీ మనకీ ఏమిటి సంబంధం? ఎవరీ పార్థసారథి?" అని అడిగాడు

"సుమద్యుతిని ప్రేమిస్తున్నవాడు. ఏ కుర్రాడి కోసమైతే సుమద్యుతి ప్రాణాలు ఇవ్వటానికి కూడా సిద్ధంగా ఉన్నదో ఆ కుర్రాడు. "

"పిల్లి అంటే మార్జాలం అన్నట్టు ఉంది. సుమద్యుతి ఎవరు?"

"ముఖ్యమంత్రి ముఖ్య సలహాదారు చాణుక్య కూతురు"

– 21 –

పార్థసారథి ఆమె వైపు టెన్షనుతో చూస్తున్నాడు. రవళి లిస్టు పరిశీలించి, 'గుడ్ వర్క్' అంది. అతడి మొహం విప్పారింది. "థ్యాంక్స్ మేడమ్ ' అన్నాడు.

"గత నాలుగు సంవత్సరాల్లో పన్నెండు వందలమందికి ఉద్యోగాలు వచ్చాయి. సంవత్సరం అయ్యాక అందులో వెయ్యిమందికి ఉద్వాసన పలికారు. ఆ స్థానాలని తరువాతి బ్యాచ్ స్టూడెంట్సుతో భర్తీ చేశారు. ప్రతీ సంవత్సరం దాదాపు ఇలాగే జరుగుతోంది. గుడ్"

"ఇవి నాకు దొరికిన పేర్లు మేడమ్. ఇంకా ఉండొచ్చు. వెతకటానికి కొన్ని రోజులు పడుతుంది."

"అవసరం లేదు. ఈ లిస్టు చాలు. ఇంకో పని చెయ్యాలి. వీళ్ళకి ఉద్యోగాలిచ్చిన ఈ అయిదు కంపెనీలకీ గత కొన్ని సంవత్సరాల్లో, అంటే ఆంజనేయులు ముఖ్య మంత్రి అయ్యాక... ప్రభుత్వం ఏం సాయం చేసింది, ఏమేమి సదుపాయాలు కల్పించిందీ... ఆ వివరాలు కావాలి. ఈ మిగిలిన ఇరవై రోజులలో నువ్వు ఆ పని చెయ్యాలి"

"అదెలా సాధ్యం? ఎవరు చెపుతారు?"

"ప్రతిపక్ష నాయకుడిని స్వయంగా కలుసుకునే ఏర్పాటు మేము చేస్తాము. వెళ్లి ఈ విషయం చెప్పు. ఎగిరి గంతేసి నీకు అఫీషియల్‌గా ఆ వివరాలిస్తారు. మరోపక్క సి-గ్రేడు పత్రికలుంటాయి. వాళ్ళిచ్చే ఇన్ఫర్మేషనులో సగం అబద్ధాలు ఉంటాయి. పర్లేదు. తీసుకో. డబ్బుకి చూసుకోకు".

"తప్పకుండా మేడమ్"

ఆమె టాపిక్ మారుస్తూ, "ఇంకా నీ హాబీస్ ఏమిటి? చదువు తప్ప మరేమీ లేదా?" అదిగింది.

అతడు క్షణం ఆగి, "ఎప్పటికైనా ఒక సినిమా డైరెక్షన్ చెయ్యాలని కోరిక మేడమ్" అన్నాడు.

అంతకు ముందే చక్రధరరావుతో జరిగిన సంభాషణ గుర్తొచ్చి, "నాకెప్పటి నుంచో అనుమానం సారథీ. కథకీ, స్క్రీన్-ప్లేకీ తేడా ఏమిటి?" అని అడిగింది.

ఉత్సాహమున్న టాపిక్ వచ్చేసరికి అతను హుషారుగా మొదలుపెట్టాడు. "ముందొక కథ, ఉదాహరణకి రామాయణం అనుకుంటారు మాడం. '*రాముడూ సీతా వనవాసం. రావణాసురుడు సీతని ఎత్తుకెళ్ళాడు. అతడిని చంపి రాముడు భార్యని తెచ్చుకున్నాడు*' అంటూ కథ ఇస్తాడు రచయత".

"వాల్మీకో... విశ్వనాథ సత్యనారాయణ గారో"

"డైరెక్టరు విశ్వనాథ్ తెలుసు. వాల్మీకి సత్యనారాయణ ఎవరు?"

"మోడరన్ దర్శకుడివి కదా. తెలియక పోయినా పర్వాలేదులే. చెప్పు చెప్పు. కథకుడి పని అంత ఈజీ అన్నమాట"

"కాదండీ. అతడిదే ఎక్కువ కష్టం. మహేష్ బాబుని 'కాస్త నటించి చూపించు. నచ్చితే తీసుకుంటాం' అనరు. ఇళయరాజాని 'ట్యూన్లు వినిపించు. బావుంటే పెట్టుకుంటాం' అని అడగరు. రచయితని మాత్రం 'కథ చెప్పు. నచ్చితే తీసుకుంటాం' అంటారు. పిల్లి పిల్లల్ని పట్టుకుని తిరిగినట్టు, స్క్రిప్టు చంకన పెట్టుకుని ఆఫీసుల చుట్టూ తిరుగుతూ ఉంటాడు. కథ తయారు చెయ్యటం కన్నా దర్శక, నిర్మాతలనీ, కోటరీ సమేత హీరో హీరోయిన్లని వప్పించటం కష్టం"

"కోటరీ సమేత?" అర్థం కానట్టు అడిగింది.

"హీరో స్నేహితులూ, హీరోయిన్ మదరూ"

"సర్లే. సర్లే. కథ ఓ.కే అయిన తరువాత?"

"ఇది చూడండి. బావుంటుంది" అంటూ ఫోనులో రికార్డు చేసుకున్న ఒక దర్శకుడి ఇంటర్వ్యూ చూపించాడు. సినిమాల పట్ల అతడి పాషన్ చూస్తే రవళికి ముచ్చటేసింది. ఫోన్ చేతుల్లోకి తీసుకుంది.

"తన ఆలోచనలను 'తనతో' చెప్పుకోవటం కోసం, దర్శకుడి ప్రయాణం స్క్రీన్-ప్లే రచయితతో మొదలవుతుంది.. నిజానికి ఇద్దరూ ఒకరే. కొట్టుకుంటారు. తిట్టుకుంటారు. గొప్ప సృష్టికి నాంది పలుకుతారు. దర్శకులు, ముఖ్యంగా కొత్తవారు ఎన్నో సంవత్సరాలుగా బుర్రలో పేరుకుపోయిన ఆలోచనలూ, విదేశీ సినిమాల్లో సీన్లూ. తన తొలి చిత్రంలోనే పెట్టెయ్యాలని ప్రజ్వలించి పోతూ ఉంటారు. వారిఉబలాటాన్ని స్క్రీన్-ప్లే రైటరు తగ్గిస్తాడు. మరికొందరు దర్శకులు పదిమందిని కూర్చోబెట్టి కథా చర్చ చేస్తారు. ఆ పదిమందీ, తాము చూసిన సినిమాల్లో పాయింట్లు ఈ దర్శకులకి చెప్తూ ఉంటారు. నిర్మాతలు కూడా చర్చల్లో పాల్గొంటారు. కొద్దిమందిని మినహాయిస్తే, నిర్మాత వేలుపెట్టిన సినిమాలు చాలా వరకూ వేలితో పాటూ జేబు కూడా కత్తిరించినవే. దర్శకులు మూడు రకాలు. హాట్ దర్శకులు. సంసార దర్శకులు. సాంప్రదాయ వ్యభిచార దర్శకులు. సాంప్రదాయ వ్యభిచార దర్శకుడంటే హీరోయిన్ స్నానం చేస్తూంటే బ్యాక్ గ్రౌండులో వేద మంత్రాలు వేసేవాడు".

సారథి ఇబ్బంది పడి ఆపుచేశాడు.

"ఇంతకీ నా అనుమానం అలాగే ఉంది. కథకీ స్క్రీన్-ప్లే కి తేడా ఏమిటి?" అడిగింది.

"ఏ సీను తర్వాత ఏది? అనేదాన్ని 'సీన్-ఆర్డర్' అంటారు మేడమ్. అది అయ్యాక స్క్రీన్-ప్లే. సినిమా గ్రాఫు సరీగ్గా ఉందా? ఇంటర్వెల్ ఎక్కడ? ఏ సీను ఎంత ఉండాలి? అలా ప్రతి సీను నిడివీ ముందే అనుకుంటే, సినిమా తీశాక మూడొంతులు కట్ చెయ్యటం ఉండదు. నిర్మాతకి కొన్ని కోట్లు సేవ్ అవుతుంది. దశరథుడు రాముడిని వనవాసానికి వెళ్ళమని చెప్పే సీను చిన్నది చేసి, రావణుడు-జటాయువు మధ్య 'ఫైట్' బావుంటుందా? యుద్ధం గ్రాఫిక్సుకి నిర్మాత దగ్గర బడ్జెట్ ఉన్నదా? అనేది స్క్రీన్-ప్లే రచయిత, దర్శకుడు కలిసి నిర్ణయిస్తారు. ఆ తరువాత సీన్-ప్లేస్ మెంట్. దశరథుడు ఒక్కడే రాముడి మందిరానికి వెళ్తే ఇద్దరి మధ్యా హై వోల్టేజ్ డ్రామా బావుంటుందా? లేక తన అంతఃపురానికి పిలిపించుకుని అటు కైక, ఇటు కౌసల్య, తెర వెనుక మంధర, రాముడి పక్క సీత... అలా గ్రాండియరుగా పదిమంది అర్టిస్టులని పెట్టి తీస్తే బావుంటుందా? కైకా, కౌసల్యా మాటల యుద్ధంతో క్లాప్స్ పడతాయా? లేక దశరథుడి సోలో ఏడుపు బావుంటుందా? దశరథుడి వేషం వేసే మనిషి ఆ సీను భుజాల మీద వేసుకుని మోయగలడా? ఆ ఏడుపు చూసి ఈ సినిమాకి ఎందుకొచ్చామా అని ప్రేక్షకులు దుఃఖిస్తారా? ఇవన్నీ నిర్ణయించేదే స్క్రీన్-ప్లే".

"ఫిలిమ్ మేకింగ్ పుస్తకాలు చాలా చదువుతావనుకుంటానే" నవ్వుతూ అన్నది రవళి.

సిగ్గుపడి, "సారీ మేడమ్. ఏదో అలా వచ్చేసింది. సినిమా నాకు పాషన్" అన్నాడు.

"నీకో మాట చెప్పనా? ఆ దర్శకుడి ఇంటర్వ్యూ కన్నా నువ్వు చెప్పిందే బావుంది. నిజంగా నువ్వు మంచి రచయితవో, దర్శకుడివో అవుతావు సారథీ. ష్యూర్" అంది.

అతడి కళ్ళలో తడి స్పష్టంగా కనిపించింది.

"నేను చనువుగా 'నువ్వు' అని పిలుస్తున్నాను. నువ్వేమో 'మేడమ్' అంటున్నావు. మానేసి 'అక్కా' అను. చాలు. నాకూ తమ్ముళ్ళు లేరు".

అతడు కొంచెం తటపటాయించి, "సరే మాడ... సారీ... అక్కా" అన్నాడు.

ఆమె నవ్వేసి అతడికి ఒక కవరు అందచేసింది. ఆశ్చర్యంగా "ఏమిటి?' అన్నాడు.

"మన చక్రా గ్రూపుకి దేశమంతా హోటల్స్ ఉన్నాయి. మన ఊళ్ళో ఉన్నది ప్రశాంతి హైట్సు. అక్కడ మూన్ లైట్ డిన్నరుకి ఫ్రీగా ఇద్దరు వెళ్ళవచ్చు. నువ్వు చేసిన వర్కుకి గిఫ్ట్. ఐ మీన్ గిఫ్ట్ వోచరు. కాక్టయిల్స్ కూడా తీసుకోండి. డ్రింక్ చేస్తావా?"

"లేదు మేడమ్"

"అబద్ధాలు చెప్పకు. మొగ పిల్లలు పుడతారు. నీ గర్ల్-ఫ్రెండ్‌ని తీసుకు వెళ్ళు. 'ఎవరూ లేరు మేడమ్' అని అమాయకత్వం నటించకు. పిల్లలు అసలు పుట్టరు. అన్నట్టు రేపు బోర్డు మీటింగ్ అక్కడేగా. నేనూ అక్కడే ఉంటాను. కలుస్తాను. నీ సెలెక్షన్ చూస్తాను. ఐ మీన్ గర్ల్ ఫ్రెండ్ సెలెక్షన్. ప్రశాంతి హైట్స్. ఏడింటికి".

అతడు వెళ్లి పోయాడు. ఆమె అటే చూస్తూ, "...నా కథకి నిర్మాత చక్రధరరావు, నటులు సారథి, కానిస్టేబుల్ బాలారిష్ట, సారమ్మ , రాత్రికి రోజా కాక్టెయిల్ సరోజ. పోతే... దర్శకత్వం మొత్తం నేనే చెయ్యాలేమో అనుకున్నాను. స్క్రీన్-ప్లేకి స్నేహితుడు 'సత్య' సాయం కూడా తీసుకోవచ్చని అర్థమయింది" అనుకుంది.

– 22–

ఆ రోజు సాయంత్రం మీసాలరాజాకి ఒక ఫోన్ వచ్చింది.

“ఎవరూ?” అన్నాడు.

“కాక్టెయిల్ సరోజ” అన్నది అట్నుంచి ఓ అమ్మాయి.

“కాక్టెయిల్ ఏమిటి? సరీగ్గా చెప్పు”

“చాలాకాలం క్రితం మీ గెస్ట్–హవుసులో కలుసుకున్నాం. ఆరూ తొమ్మిదీ, ఏడూ ఏడూ కాకుండా 6 కొత్త ఆంగిల్స్ చెప్పాను. అప్పుడే కాక్టెయిల్ అని నాకు పేరు పెట్టావ్. మర్చిపోయావా?”

మీసాలరాజా హుషారుగా “గుర్తొచ్చింది” అన్నాడు. నిజానికి గుర్తు రాలేదు కానీ అటువంటి సందర్భంలో అబద్ధాలు ఆడటం, యవ్వనపు తొలిదశలోనే కుర్రాళ్ళకి వచ్చే సహజమైన తెలివి. అయితే అతడు చీకట్లో వేసిన బాణం గురికి సరిగ్గా తగల్లేదు. ఎందుకంటే అసలామె ఇంతవరకూ అతన్ని చూడలేదు. తాను చెప్పిన ‘అబద్ధాన్ని’ అతడు అంత నిజాయితీగా సపోర్ట్ చేసినందుకు నవ్వుకుంది.

“ఏమిటింత కాలానికి ఫోన్ చేశావ్? విషయం చెప్పు” అన్నాడు.

“చూడాలని ఉంది” గారంగా అన్నది.

“ఓ. గెస్టు హవుసుకి వచ్చెయ్యి. ఇప్పుడే”

“కాదులే. ముందు బయట కలుద్దాం. ఈ మధ్య కాస్త లావయ్యాను. నచ్చితే ఆ తర్వాత అక్కడ కలుద్దాం. ముందు ఎక్కడ కలుద్దామో చెప్పు”

“చెప్పు... నువ్ చెప్పాలే గానీ బాలా, వోలా లో నే వచ్చి వాలా” అన్నాడు.

“ఏమిటి. కపిత్వం లక్షణాలు కూడానా. సర్లే. రేపు రాత్రి తొమ్మిదింటికి ప్రశాంతి హైట్సుకి రా. కానీ నన్ను గుర్తుపట్టకపోతే మాత్రం అంతే సంగతులు” అంటూ అతడు ఏదో అనబోతూ ఉండగా ఫోన్ పెట్టేసింది. ఆమె పేరు సరోజ. ఆమెని అందరూ రాత్రికి రోజా సరోజ అంటారు.

తరువాత రవళికి ఫోన్ చేసి, “వాడికి చేశా మేడమ్. రేపు అక్కడికి వస్తాడు” అంది.

“ఏమంటున్నాడు?”

“నేను తెలిసినట్టే మాట్లాడాడు. ఈ క్షణవేఁ హోటలుకెళ్లి కూర్చునేటంత ఆత్రంగా ఉన్నాడు”

“థ్యాంక్స్. ఎల్లుండి వరకూ ఆ సిమ్ కార్డు ఉంచు. వాడితో ఇంకొక్కసారి మాట్లాడవలసి ఉంటుంది”

“అలాగేనండీ. ఏదో పెళ్ళికి వెళ్లి అక్కడ ఆక్ట్ చెయ్యాలన్నారు?”

“ఇప్పుడు కాదు. ఇంకా టైము ఉంది. చెపుతాను. ఈ రోజే నీ అకౌంటుకి ఐదువేలు ట్రాన్స్‌ఫర్ అయింది. బై” అంటూ ఫోను పెట్టేసింది రవళి.

ప్రశాంతి హైట్సు. రెస్టారెంట్ మొత్తం జనంతో నిండిపోయి ఉంది. దూరం నుంచి మంద్రమైన మ్యూజిక్ వినపడుతోంది. సారథి, సుమద్యుతి ఒక మూలగా కూర్చుని ఉన్నారు.

'హాయ్' అంటూ టేబిల్ దగ్గరకు వచ్చింది రవళి. సారథి ఎగ్జయిటింగ్‌గా లేచి పక్కన అమ్మాయితో, "మా కంపెనీ వైస్-ప్రెసిడెంట్ మరియు సెక్రెటరీ" అంటూ ఇంగ్లీషులో పరిచయం చేశాడు. లేవబోతూన్న అమ్మాయిని కూర్చోమని చెప్పి, "నీ పేరు సుమద్యుతి కదూ" అంది.

"నాపేరు మీకెలా తెలిసింది?" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది ఆ అమ్మాయి.

"మీ తండ్రిగారు ముఖ్యమంత్రికి దగ్గర. ఆ సందర్భంగా ఒకసారి మీ ఇంటికి వచ్చాను. ఆయనకి గుర్తు కూడా ఉండకపోవచ్చు. పోతే, నీకు మూడు విషయాలు చెప్పాలి. సుమం అంటే పువ్వు. ద్యుతి అంటే వెలుగు. పుష్పానికి పరిమళం ఎలాగూ ఉంటుంది. దానికి వెలుగు కూడా కలిపి పేరు పెట్టటంలోనే నీ తండ్రి పాండిత్యమూ, నీ పట్ల ఇష్టమూ బయట పడుతోంది. రెండోది నీకు కూడా తెలియనిది, నీ పేరు పై 'సుమద్యుతి' అన్న ఒక రాగం కూడా ఉన్నది. వేంకటమఖి సంప్రదాయంలో సింహేంద్ర మధ్యమ రాగనామం".

ఇద్దరు శ్రోతలూ దిగ్భ్రాంతులై చూశారు.

సుమకి రవళి అంటే మొదటి నిముషంలోనే అవ్యాజ్యమైన గౌరవంతో కూడిన అభిమానం ఏర్పడిపోయింది. పోతే వాళ్ళకి తెలియనిదల్లా, సుమని ఇంప్రెస్ చెయ్యటానికి రవళి గతరాత్రి ఇంట్లో చాలా హోంవర్క్ చేసిందని..! దానికి కారణం ఆమె ఒక్కదానికే తెలుసు. ఒక మనిషికి షాక్ ట్రీట్-మెంట్ ఇవ్వాలంటే, ముందు ఇంప్రెస్ చెయ్యాలి. లేదంటే చికిత్సకి వప్పుకోరు.

"ఇక మూడో పాయింటు, సారథిని అన్నట్టే నిన్ను కూడా 'నువ్వు' అంటాను. ఏమీ అనుకోకూడదు".

సుమ నొచ్చుకుంటూ, "అయ్యో ఎంత మాట..." అంది.

ఆమె మాటలు పూర్తికాకుండా "తీసుకో... జిన్ అనుకుంటున్నాను. మొహమాట పడకు" అని, ఆ అమ్మాయి గ్లాసు సిప్ చేశాక, "ఏ కాలేజి?" తెలియనట్టు అడిగింది.

"విద్యాధరి"

"ఓ. క్లాస్‌మేట్సా?"

ఇద్దరూ తలూపారు.

"ఉద్యోగం చెయ్యటం లేదా?"

"నాన్నగారివి పాతకాలపు ఆలోచనలు. 'ఉద్యోగం చేసి ఊళ్లు ఏలాలా? కోట్లు సంపాదించాలా? పెళ్ళయ్యాక నీ ఇష్టం. అప్పటి వరకూ ఇంట్లో ఉండు' అన్నారు" అన్నది సుమ గిల్టీగా.

"పాతకాలం ఆలోచన అని ఎందుకనుకోవాలి? ఉండేదే కొద్ది కాలం. మా కళ్ళ ముందు ఉండు- తరువాత మీ ఇద్దరి ఇష్టం' అన్నది ఆయన భావం అయ్యుండవచ్చుగా" అంది. సుమ సంభ్రమం గా చూసింది. మాట మారుస్తూ, "మీరిద్దరూ తలమునకలయ్యే ప్రేమలో ఉన్నారని మీ బాడీ లాంగ్వేజ్ చూస్తేనే తెలుస్తోంది. ఎన్నో సంవత్సరంలో ప్రేమలో పడ్డారు?" అని అడిగింది.

సారథి కాస్త సిగ్గుగా "మొదటి సంవత్సరమే" అన్నాడు.

"డైరెక్టుగా అడుగుతున్నానని ఏమీ అనుకోకండి. మీరు ప్రేమించుకుంటున్నది థ్రిల్ కోసమా? పెళ్లి కోసమా?".

సుమ ద్యుతి మొహం ఎర్రగా అయింది. "నాకు అలాంటివి నచ్చవు" అంది కటువుగా.

"ఏది? థ్రిల్లా? పెళ్ళా?"

"పెళ్లి లేకుండా ప్రేమ"

"మరి ఆ విషయం నీ బాయ్-ఫ్రెండ్ తన ఇంట్లో ఎందుకు చెప్పడు? ఉద్యోగం వచ్చే వరకూ ఆగి, 'పెళ్లికి ఒప్పుకోక పోయినట్లయితే ఇంట్లోంచి వెళ్ళిపోతా' అంటూ తల్లిదండ్రుల్ని బ్లాక్ మెయిల్ చెయ్యటం తప్పుకదా? తల్లిదండ్రులను ఆ విధంగా వదిలెయ్య గలిగినవాడు, రేపు ఇంకా మంచి అమ్మాయి కనపడితే నీకు అన్యాయం చేయడని గ్యారంటీ ఏమిటి?"

సారథి మొహం జేవురించింది. "ఇంట్లో చెప్పాను. వప్పుకున్నారు" అన్నాడు కోపంగా.

అతడి మాటలు పట్టించుకోకుండా ఆమె సుమతో "కొంతకాలం పోయాక నువ్వంటే ఇంటరెస్టు తగ్గిపోవటం చేతనో, లేదా నీకన్నా అందమయిన అమ్మాయి కనపడితేనో, లేక మరింత కట్నం కారణంగానో అతను మొహం చాటేస్తే, ఆ తరువాత పరిణామాలు ఆలోచించావా?" అని అడిగింది.

తను చాలా హార్ష్ గా మాట్లాడుతున్నానని తెలుసు. కానీ ఎమోషనల్‌గా చార్జ్ చెయ్యకపోతే తాను అనుకున్న పని అవదు. "నీ బాయ్‌ఫ్రెండ్ ఎదురుగా చికెన్ ముక్కలున్నాయి. నీది పదహారణాల శాకాహారం. నీ తల్లి ఆత్మహత్య చేసుకుంటాననో, నీ తండ్రి నిన్ను కాల్చి చంపేస్తాననో బెదిరించటం వల్లనో ఈ పెళ్లి జరక్కపోతే నష్టపోయేది ఎవరు? నువ్వా? అతనా?"

సుమద్యుతి మొహం వాడిపోయింది. సారథి కోపంగా "అలా జరగదు" అన్నాడు. ఆ సంభాషణ ఎటు వెళ్ళేదో కానీ, సరీగ్గా ఆ సమయానికి మీసాలరాజా రెస్టారెంట్ లోపలికి ప్రవేశించాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెల)

Post your comments